

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli d. 26 Febr. 1869, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:o 10,
i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. Instruk-
tionen för Landshöfdingarne i rikets län och de vid läns-
styrelserna anställde tjänstemän af den 10 November 1855.*

Uti afgifven motion, N:o 331, har Herr *A. W. Chenon* föreslagit, att uti Kongl. Maj:ts nådiga Instruktion för landshöfdingarne i rikets län samt de vid länsstyrelserna anställde tjänstemän af den 10 November 1855 första mom. i § 47 må erhålla följande förändrade lydelse: »De till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ankommande bref och handlingar, som af vederbörande parter kunna direkte adresseras till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, skola — —» och att till § 49 må fogas ett nytt moment af följande innehåll: »Kongl. Maj:ts Befallningshafvande böra derjemte förordna en särskild tjänsteman, för att, å tjänstens vägnar, emottaga och, enligt fastställd taxa, utföra och expediera de mål och ärenden, som parter till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skriftligen insända eller eljest anhängiggöra».

Genom en sådan tjänstemans anställande förmenar motionären, att de olägenheter och äfventyr kunna förekommas och afhjelpas, hvilka uppstå deraf, att allmänheten, som icke kan när som helst infinna sig i residensstaden och bevaka sina angelägenheter, tvingas att anförtro vården derom åt obekanta, dyrlegda och understundom opålitliga kommissionärer, genom hvilkas förvållande det icke skall vara sällsynt att både penningar och

fatalier gå förlorade; och har motionären ansett, att enahanda åtgärder, som i sednare tider vidtagits att underlätta allmänhetens förhållande till andra publika verk och inrättningar, såsom Post- och Tullverken samt Riksbankens Diskontkontor, vore lika nödvändiga för att sätta allmänheten i en lättare och lifligare förbindelse med vederbörande länsstyrelser.

De af motionären till stöd för hans förslag sålunda anförda skäl har Utskottet tagit i öfvervägande; men

då de angelägenheter, enskilda personer hafva att hos en länsstyrelse anhängiggöra och bevaka, i allmänhet äro af helt annan art och vida större mångfald än de, som förekomma hos de af motionären uppgifna verk och inrättningar;

då af de mål, som af länsstyrelserna handläggas, tvifvelsutän de flesta äro af den beskaffenhet, att de ömsesidiga parternas rätt och talan hvarken kan eller får bevakas och utföras af en och samma person;

då de ärenden, hvilka möjligen skulle kunna »å tjenstens vägnar emottagas, utföras och expedieras» af en för sådant ändamål särskildt anställd tjänsteman, troligen skulle, åtminstone på de flesta ställen, blifva så fåtaliga, att det arfvode, honom därför, enligt taxa, skulle tillkomma, blefve otillräckligt för hans bergning;

då det icke med visshet kan antagas, att genom den föreslagna åtgärden enskilde parter skulle hvarken beredas besparing i utgifter eller betryggas mot förluster;

och *då* en ifrågasatt förändring af underdomstolarnes organisation möjligen kommer att till deras eller underdomarnes handläggning öfverflytta en del af de mål och ärenden, som nu hos länsstyrelserna anhängiggöras;

så anser Utskottet sig böra afstyrka bifall till motionärens förslag.

Stockholm den 26 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.